

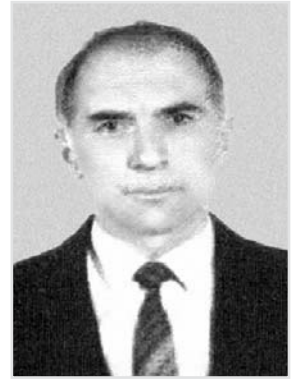
Народився 6 лютого 1940 р. у с. Боднарів Калуського району на Івано-Франківщині. В 1957 р. закінчив Дрогобицький нафтовий технікум, у 1962 р. — нафтовий факультет ЛПІ.

П. А. Вислобіцький розпочав трудовий шлях бурильником, потім працював буровим майстром у Балаклійській КРБ тресту «Харківнафтогазрозвідка». Протягом 1964–1967 рр. навчався в аспірантурі «УкрдіпроНДінафти». Під науковим керівництвом проф. Т. Ю. Єременка підготував і захистив кандидатську дисертацію та залишився працювати у цьому ж інституті на посаді старшого наукового співробітника лабораторії кріплення свердловин.

Петро Андрійович займався дослідженнями у сфері кріплення нафтових і газових свердловин у складних геологічних умовах, напруженого стану різьбових з'єднань труб, підвищеної стійкості обсадних колон. Він розробив методику розрахунків колон термальних свердловин, що мало важливе значення, наприклад, для реалізації проектів термічних методів видобування нафти.

З 1974 р. Петро Вислобіцький був завідувачем лабораторії Київського відділу Всесоюзного науково-дослідного інституту з будівництва магістральних газопроводів. Тут проводив дослідження надійності трубопроводів, зокрема прокладених у складних геолого-технічних умовах. Упродовж 1989–1992 рр. завідував науково-дослідною лабораторією у Київському відділі Міжгалузевого науково-технічного комплексу «Нафтовіддача». В останні роки життя він працював заступником начальника Управління транспортування нафти, газу та ПСГ — начальником відділу трубопровідного транспорту Держнафтогазпрому. Брав участь у вирішенні стратегічних питань розвитку трубопровідного транспорту в Україні.

У науковому доробку вченого — 40 винаходів і понад 75 наукових робіт, серед яких монографія «Розрахунки граничних

Вислобіцький Петро Андрійович

Кандидат технічних наук,
фахівець у сфері кріплення
свердловин та надійності
трубопроводів

станів колон труб та трубопроводів», яка стала підсумком його багаторічних досліджень у сфері кріплення свердловин обсадними колонами та трубопровідного транспорту. В ній вперше були поєднані висвітлення граничних станів як стосовно обсадних і насосно-компресорних труб, які застосовуються для видобування вуглеводнів та підземного зберігання газу, так і трубопроводів для їх транспортування.

Вивчення граничних станів труб та їх з'єднань як конструктивних елементів, а також самих колон труб і трубопроводів розширило знання функціонування вказаних конструкцій за різних умов навантаження, що створило можливості для вдосконалення методів розрахунку конструкцій, прогнозування їх надійності і довговічності, обґрунтування вибору властивостей матеріалу труб та інших конструктивних елементів.

У монографії викладено основні положення підготовленої до захисту в ІФНТУНГу докторської дисертації П. А. Вислобіцького. Помер 11 листопада 1998 р.

Народився 11 квітня 1935 р. у с. Мохнате Турківського району на Львівщині. У 1957 р. закінчив ЛПІ. У 1975 р. захистив кандидатську, а в 1995 р. — докторську дисертацію.

Після інституту працював колектором, геологом і старшим геологом у Геологопошуковій конторі тресту «Укрнафтогазрозвідка» (згодом — «Харківнафтогазрозвідка»). З 1969 р. був керівником тематичної групи, а відтак — начальником комплексної тематичної партії цього тресту. Результати діяльності партії сприяли відкриттю багатьох родовищ вуглеводнів, зокрема й унікального Західно-Хрещищенського.

З 1976 до 1979 р. у ІГ і ГГК АН УРСР (м. Львів) старший науковий співробітник Іларіон Височанський, виділивши у ДДЗ природні резервуари із тришаровою будовою, розробив нову класифікацію пасток за вмішувальною й акумулювальною здатністю. Протягом 1980–1983 рр. він обіймав посаду головного геолога-консультанта з методики пошуків несклепінних пасток в Інституті нафти й газу в НДР.

Протягом 1984–1999 рр. І. В. Височанський був головним геологом тематичної партії та заступником начальника тематичної експедиції ДГП «Полтаванафтогазгеологія». Розробив концепцію зв'язку структуроутворення у ДДЗ із горизонтальними зсувами, генетичну класифікацію диз'юнктивних порушень; обґрунтував багатоетапний розвиток соляних штоків; запропонував морфогенетичну класифікацію природної системи «Структура-пастка-поклад-родовище».

Іларіон Володимирович — автор методик виділення перспективних диз'юнктивно екранованих пасток, прогнозування і оцінки стратиграфічних пасток, оконтурення соляних штоків і прогнозування приштокових блоків та ін. Завдяки застосуванню першої методики було відкрито Островерхівське, Платівське, Шуринаське, Безпалівське та прискорено відкриття Юліївського,

Височанський Іларіон Володимирович

Доктор геолого-мінералогічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у сфері пошуків та
розвідки нафтових і газових
родовищ

Скворцівського й ін. родовищ. Учений зробив великий внесок у теорію і практику пошуків покладів нафти та газу в пастках несклепінного типу. Його методичні розробки експонувалися на ВДНГ України й були відзначені преміями УНГА.

З 1989 до 1999 р. за сумісництвом займався педагогічною діяльністю: у ХНУ ім. В. Н. Каразіна, де викладав курс «Пошуки і розвідка нафтових та газових родовищ», нині є професором кафедри геології цього вишу. Він — член спеціалізованої вченої ради ІГН НАН України і ХНУ, редколегії збірника наукових праць УкрНДІгазу і ХНУ, Атласу родовищ нафти і газу України.

З 2000 р. І. В. Височанський працює в системі ПАТ «Укргазвидобування». Є автором понад 150 друкованих і більше 40 рукописних праць. Нагороджений відзнаками «Відмінник розвідки надр», «Активіст соціалістичної праці НДР», медалями ім. В. І. Луцицького, «Ветеран праці», срібним знаком Спілки геологів України, почесними відзнаками НАК «Нафтогаз України» I та III ст. Почесний розвідник надр, почесний працівник ДК «Укргазвидобування».